

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615203809
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615203809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Miklánkovej v právnej veci navrhovateľa: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. 321, XXXXX I., proti odporkyni: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXXXX I., pozbavená spôsobilosti na právne úkony, zastúpená opatrovníčkou M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXXXX I., o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie opatrovníčky odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. augusta 2015, č.k. 5C/269/2015 -12, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni, ktorej rozsah bol naposledy určený rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 12.3.2009, č.k. 6P/26/2009-26 vo výške 26,50 Eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni zrušil s účinnosťou od 01.09.2015. Rozsudok odôvodnil skutkovým zistením, podľa ktorého rozsah vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyni bol určený rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 12.3.2009, č.k. 6P/26/2009-26 vo výške 26,60 Eur mesačne, s účinnosťou od 01.02. 2009. Navrhovateľ sa domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti k odporkyni v konaní tamojšieho súdu návrhom zo dňa 24.07.2014. Jeho návrh bol zamietnutý rozsudkom sp. zn. 5C/162/2014 z dôvodu, že odporkyňa sa pripravovala na svoje budúce povolanie v Spojenej internátnej škole v Topoľčanoch. Odporkyňa v školskom roku 2014/2015 dňa 30.06.2015 ukončila štúdium na uvedenej škole. Rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 30.10.2013, č.k. 1 Ps/3/2013-36 bola odporkyňa pozbavená spôsobilosti na právne úkony. Za opatrovníčku bola ustanovená jej stará matka M. K., narodená X.X.XX.XXXX, bytom I. XX. Odporkyňa poberá invalidný dôchodok vo výške 321 Eur mesačne. Od 26.08.2015 je umiestnená v domove sociálnych služieb, kde sú náklady 169,84 Eur.

Na základe uvedených skutkových zistení okresný súd dospel k právnomu záveru, že navrhovateľovi zanikla vyživovacia povinnosť k odporkyni, pretože táto ukončila prípravu na budúce povolanie a je zabezpečená invalidným dôchodkom (§ 62 odsek 1 Zákona o rodine). Úspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie opatrovníčka odporkyne. Navrhla zmeniť rozsudok okresného súdu a návrh navrhovateľa na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k odporkyni zamietnuť. Z obsahu jej odvolania je zrejmé, že uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 odsek 2 písmena f/ O.s.p., ktorý spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa jej názoru, okresný súd nesprávne právne posúdil otázku, či došlo k zmene pomerov a odporkyňa je schopná sama sa živiť, v dôsledku čoho navrhovateľovi k nej zanikla vyživovacia povinnosť (§ 62 odsek 1 Zákona o rodine). Domnieva sa, že na

strane odporkyne nenastala žiadna zmena, pretože bolo preukázané, že odporkyňa bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony z dôvodu jej zdravotného stavu. Okolnosť, že ukončila k 30.06.2015 Spojenú školu internátnu v Topoľčanoch nie je, podľa jej názoru, zmenou pomerov. Zmenou je však to, že odporkyňa je od 26.08.2015 umiestnená v zariadení sociálnych služieb v Prievidzi s týždenným pobytom od pondelka do piatka, kam ju vozia jej starí rodičia osobným motorovým vozidlom, rovnako ako ju vozili do školy v Topoľčanoch. Náklady na zariadenie sociálnych služieb sú 169,84 Eur, kým náklady na internátnu školu boli 60-70 Eur. Matka odporkyne je tiež invalidná a pozbavená spôsobilosti na právne úkony, preto je nevyhnutné zainteresovanosť otca na zabezpečenie potrieb dcéry - odporkyne. Navrhovateľ prispieval doteraz 26,50 Eur, čo nie je ani jedno euro denne. Opatrovníčka odporkyne preto žiadala, aby navrhovateľ naďalej prispieval na výživu odporkyne.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu opatrovníčky odporkyne, podľa obsahu jeho podania, navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo svojom podaní uviedol aj ďalšie okolnosti, týkajúce sa starých rodičov odporkyne, jeho pomery ako aj skutočnosti o jeho vzťahu s matkou odporkyne v minulosti. Vzhľadom na to, že nejde o vecné argumenty týkajúce sa prejednávanej veci - zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyni, odvolací súd nepovažoval za potrebné tieto uvádzať.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 212 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 odsek 1 O.s.p., pretože je vecne správny. O odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 odsek 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

V prejednávanej veci navrhovateľ, ktorý je otcom odporkyne, žiadal zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť k odporkyni, ktorá k 30. 6. 2015 skončila štúdium v Spojenej škole internátnej Topoľčany. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa je od roku 2013 pozbavená spôsobilosti na právne úkony. Od augusta 2015 je umiestnená v Dome sociálnych služieb Prievidza, kde predstavujú mesačné náklady 169,84 Eur. Odporkyňa je z dôvodu zdravotného stavu invalidná a má priznaný invalidný dôchodok vo výške 321 Eur mesačne.

Odvolací súd na základe uvedených skutkových zistení, zhodne ako okresný súd, dospel k právnomu záveru, že zákonná vyživovacia povinnosť navrhovateľa zanikla, a preto je opodstatnené vyhovieť jeho návrhu za zrušenie vyživovacej povinnosti k odporkyni (§ 62 odsek 1 Zákona o rodine).

V prejednávanej veci odporkyňa už nechodí do školy, štúdium ukončila 30.6.2015. Vzhľadom na svoj zdravotný stav síce nie je zamestnaná, ale zníženie jej pracovného potenciálu je kompenzované invalidným dôchodkom, teda prostriedkami z verejných zdrojov vo výške 321 Eur mesačne. Invalidný dôchodok je jej príjmom, z ktorého si uspokojuje svoje odôvodnené potreby.

Správne preto okresný súd na svoje skutkové zistenia aplikoval ustanovenie § 62 odsek 1 Zákona o rodine so záverom, že navrhovateľovi zanikla zákonná vyživovacia povinnosť k odporkyni, a to vzhľadom na jej príjmovú situáciu a okolnosť, že sa už sústavným štúdiom nepripravuje na svoje budúce povolanie, pretože štúdium už skončila. Vzhľadom na uvedené, odvolanie opatrovníčky odporkyne proti rozsudku okresného súdu nie je opodstatnené a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, pretože ju neuplatnil (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .